

SCENARIUSZ SPOTKANIA Z RODZICAMI

Opracowała: Anna Stoń

Cele:

- ✓ Uświadomienie rodzicom odpowiedzialności za zachowanie swoich dzieci,
- ✓ Kształtowanie umiejętności analizowania trafnej oceny własnych możliwości,
- ✓ Kształtowanie umiejętności analizowania i wysuwania wniosków z własnego postępowania,
- ✓ Umiejętność obiektywnego spojrzenia na możliwości swoich dzieci.

Metody:

Wykład, dyskusja.

Materiały:

Karty ocen opisowych, materiały dotyczące relacji rodzic-dziecko i przemocy w rodzinie.

Przebieg zajęć:

- ✓ Powitanie rodziców.
- ✓ Krótka informacja dotycząca osiągnięć uczniów, ich półrocznej pracy.
Podziękowanie rodzicom za dotychczasową pomoc i wkład w życie klasy. Prośba o zintensyfikowanie opieki i kontroli nad dzieckiem. Rozdanie semestralnych ocen opisowych.
- ✓ Uzmysłwienie, że same oceny to nie wszystko, bardzo istotne są procesy wychowawcze. Rozmowa na temat stosunków panujących w domu i relacji z dzieckiem. Pogadanka na temat przemocy i pomocy jej ofiarom.
Rozpowszechnienie materiałów dydaktycznych (załącznik nr 1, nr 2).
- ✓ Sprawy różne.
- ✓ Pożegnanie

(Załącznik nr 1)

Relacje dziecka z rodzicami a zamiłowanie do nauki.

Im bliższa więź dziecka z rodzicami, tym silniejsza motywacja do nauki.

Na bliską więź pomiędzy rodzicem a dzieckiem składają się trzy elementy:

- ✓ **Akceptacja:** dziecko wie, że jest kochane bezwarunkowo.
- ✓ **Bliskość:** wykazanie zainteresowania sprawami dziecka, angażowanie się w jego życie, reagowanie na jego potrzeby.
- ✓ **Wsparcie:** szanowanie dziecka za to, kim jest, wspieranie w dążeniu do samodzielności.

Silna więź pomiędzy rodzicem a dzieckiem stwarza emocjonalne bezpieczeństwo. Wsparcie jakie otrzymuje dziecko, pozwala mu podjąć wyzwania niezwykle istotne dla procesu zdobywania wiedzy, ponieważ wie, że rodzice zawsze będą przy nim, niezależnie od tego, czy mu się powiedzie, czy nie. Bliska więź daje wgląd w życie dziecka. Pozwala mu być otwartym i szczerze wyznać, co robi, myśli i czuje. Jeśli relacje rodzic - dziecko opierają się na wzajemnym szacunku, dziecko szybciej przyswoi sobie wartości przekazywane przez rodziców.

Co zrobić, żeby stworzyć bliskie więzi z dzieckiem?

- ✓ niezależnie od sytuacji pokazać, że zależy nam na dziecku,
- ✓ starać się rozumieć dziecko,
- ✓ interesować się codziennym życiem dziecka,
- ✓ spędzać wspólnie jak najwięcej czasu,
- ✓ być pozytywnie nastawionym (zawsze i do wszystkiego),
- ✓ uczyć wyrażania uczuć,
- ✓ rozmawiać i tłumaczyć.

Dzieci mają lepsze wyniki, gdy za cel stawiają sobie zdobycie wiedzy.

Badania wielokrotnie wykazały, że dzieci stawiające sobie za cel zdobycie wiedzy lepiej się uczą, czerpią większą przyjemność z przyswajania wiedzy. Stawianie sobie

za cel wyników może powodować stres. *Krótko mówiąc, im bardziej dziecko martwi się tym, aby mieć najlepsze oceny, tym mniej uwagi poświęca rzeczywistemu stawianiu się mądrzejszym!*

Jak pomóc dziecku stawać się mądrzejszym?

- ✓ podkreślać znaczenie nauki jako celu,
- ✓ tłumaczyć, że nauka jest ważniejsza niż oceny,
- ✓ wykorzystać własne doświadczenia, które pomogły nam w nauce,
- ✓ pomóc uczyć się dziecku na błędach i niepowodzeniach,
- ✓ nie wyśmiewać błędów.

Sami jednak musimy wierzyć w to, iż ważniejsza jest ciężka i sumienna praca, nauka niż oceny. Spróbuj zweryfikować własne przekonania:

1. Wolalbyś, żeby twoje dziecko?

- a) miało dobre wyniki w szkole, mimo że nie przykłada się do nauki,
- b) ciężko pracowało w szkole, mimo że nie osiąga dobrych wyników.

2. Co Twoim zdaniem jest ważniejszą oznaką dobrych wyników w nauce?

- a) otrzymywanie dobrych ocen,
- b) wyraźna poprawa w zakresie umiejętności i wiedzy.

3. Co jest powodem dobrych wyników dziecka?

- a) dziecko/uczeń jest zdolne,
- b) dziecko/uczeń ciężko pracuje,
- c) dziecko/uczeń ma znakomitego nauczyciela,
- d) szkolne zadania są łatwe.

4. Co jest przyczyną złych wyników dziecka/ucznia?

- a) dziecko/uczeń nie jest zbyt zdolne,
- b) dziecko/uczeń nie pracuje wystarczająco dużo,

- c) dziecko/uczeń mogłoby mieć lepszego nauczyciela,
- d) szkolne zadania są zbyt trudne.

Jeśli zaznaczyłeś (b) trzy lub więcej razy, wierzysz, że w nauce w szkole bardziej liczą się wysiłki niż wrodzone zdolności. Jeśli zaznaczyłeś (b) tylko raz lub dwa, musisz poddać weryfikacji swoje przekonania dotyczące inteligencji i wiedzy szkolnej.

- Do rodziców należy demonstrowanie przed dzieckiem pozytywnego stosunku do szkoły i szacunku dla nauczycieli, okazywanie zainteresowania ich nauką oraz zapewnienie poczucia emocjonalnego bezpieczeństwa.
- Równie ważny jak atmosfera w domu jest klimat panujący w klasie. Jeśli uczniowie czują się bezpiecznie, odczuwają, że każdy jest ceniony i szanowany, będą chcieli pełniej partycypować w procesie uczenia się.
- Pamiętajmy by ostrożnie stosować nagrody, gdyż źle używane są okrutnymi zabójcami motywacji do nauki.

Szkoła i rodzice to partnerzy w budzeniu u dziecka zamiłowania do nauki.

(Załącznik nr 2)

**PRZEMOC W RODZINIE TO ZAMIERZONE I WYKORZYSTUJĄCE
PRZEWAGĘ SIŁ DZIAŁANIE PRZECIWI CZŁONKOWI RODZINY,
NARUSZAJĄCE PRAWA I DOBRA OSOBISTE, POWODUJĄCE
CIERPIENIE I SZKODY.**

PRZEMOC W RODZINIE CHARAKTERYZUJE SIĘ TYM, ŻE:

✓ JEST INTENCJONALNA

Przemoc jest zamierzonym działaniem człowieka i ma na celu kontrolowanie i podporządkowanie ofiary.

✓ SIŁY SĄ NIERÓWNOMIERNE

W relacji jedna ze stron ma przewagę nad drugą. Ofiara jest słabsza a sprawca silniejszy.

✓ NARUSZA PRAWA I DOBRA OSOBISTE

Sprawca wykorzystuje przewagę siły narusza podstawowe prawa ofiary (np. prawo do nietykliwości fizycznej, godności, szacunku itd.).

✓ POWODUJE CIERPIENIE I BÓL

Sprawca naraża zdrowie i życie ofiary na poważne szkody. Doświadczenie bólu i cierpienia sprawia, że ofiara ma mniejszą zdolność do samoobrony.

Ofiarami przemocy w rodzinie są najczęściej kobiety (58%) oraz dzieci do lat 13 (24%). Natomiast sprawcami przemocy są głównie mężczyźni (96%), będący często pod wpływem alkoholu.

Badania wykazały, że związki, w których kobiety doznają przemocy fizycznej ze strony swoich partnerów, przechodzą przez **trzy fazy** powtarzającego się cyklu:

*** faza narastania napięcia**

W fazie pierwszej narasta napięcie i agresywność sprawcy. Każdy drobiazg wywołuje jego irytację, za byle co robi awanturę, zaczyna więcej pić, prowokuje kłótnie i staje się coraz bardziej niebezpieczny. Kobieta stara się opanować sytuację i

oddalić zagrożenie. Często pojawiają się u niej różne dolegliwości fizyczne, bóle żołądka i głowy, bezsenność i utrata apetytu. Wpada w apatię lub ogarnia ją silny niepokój. Czasem, nie mogąc wytrzymać tego oczekiwania sama prowokuje spięcie, żeby już wreszcie „mieć to za sobą”.

*** faza gwałtownej przemocy**

Z mało istotnych powodów dochodzi do ataku agresji i rozładowania złości. Kobieta jest raniona fizycznie i psychicznie, znajduje się w stanie szoku. Stara się uspokoić sprawcę i ochronić siebie. Odczuwa przerażenie, złość, bezradność i wstyd, traci ochotę do życia.

*** faza „miodowego miesiąca”**

W tej fazie wszystko się zmienia. Gdy partner wyładował już swą złość i zaczyna sobie zdawać sprawę z tego, co zrobił, nagle staje się inną osobą. Stara się znaleźć jakieś wytłumaczenie i usprawiedliwienie. Przeżywa poczucie winy, okazuje skruchę, przeprosza i obiecuje, że to się już nie powtórzy. Zaczyna okazywać ciepło i miłość. Staje się znowu podobny do tego mężczyzny, jakim był na początku związku, kiedy ofiara się w nim zakochała. Przynosi kwiaty, prezenty, zachowuje się jakby nie było żadnej przemocy. Kobieta zaczyna wierzyć, że partner się zmienił i że przemoc była jedynie wyjątkowym incydentem, który już nigdy się nie powtórzy.

Faza „miodowego miesiąca” jest tylko przemijającym okresem i wkrótce rozpoczyna się ponownie faza narastania napięcia. Wszystko zaczyna się od nowa. Przemoc w następnym cyklu na ogół jest bardziej gwałtowna i dłuższa, a chwile ulgi coraz krótsze. Doświadczenia miodowej fazy demobilizują ofiarę i utrwalają u sprawcy poczucie bezkarności oraz nadzieję, że następnym razem znowu sobie jakoś poradzi i uzyska przebaczenie.

Krzywdzenie dzieci

Przemoc fizyczna to wszelkiego rodzaju działania wobec dziecka powodujące nieprzypadkowe urazy (stłuczenia, złamania, zasinienia itp.).

Seksualne wykorzystanie dzieci to każde zachowanie osoby dorosłej, silniejszej i/lub starszej, które prowadzi do seksualnego zaspokojenia kosztem dziecka. W tym rozumieniu nadużycia seksualne obejmują zachowania ekshibicjonistyczne,

uwodzenie, świadome czynienie z dziecka świadka aktów płciowych, zachęcanie do rozbierania się czy oglądania pornografii.

Przemoc emocjonalna to rozmyślne, nie zawierające aktów przemocy fizycznej zachowania dorosłych wobec dzieci, które powodują znaczące obniżenie możliwości prawidłowego rozwoju dziecka, w tym zaburzenia osobowości, niskie poczucie własnej wartości, stany nerwicowe i lękowe. Do kategorii tego typu zachowań zaliczyć można m.in. wyzwiska, groźby, szantaż, straszenie, emocjonalne odrzucenie, nadmierne wymagania nieadekwatne do wieku i możliwości psychofizycznych dziecka.

Zaniedbywanie dziecka to niezaspokojenie jego podstawowych potrzeb zarówno fizycznych (właściwe odżywianie, ubieranie, ochrona zdrowia, edukacja), jak i psychicznych (poczucie bezpieczeństwa, miłość rodzicielska, troska).

Świadek przemocy w rodzinie to bardzo ważna osoba.

Ważna, bo często jedyna, która może pomóc przerwać przemoc!

Jeśli jesteś świadkiem przemocy między współmałżonkami albo widzisz, że ktoś krzywdzi dzieci. Zdarza się, że słyszysz zza ściany krzyki, wołanie o pomoc, czyjś płacz. Może widzisz, że ktoś z Twoich sąsiadów, znajomych, doznaje przemocy. Nie prosi cię o pomoc. Stara się ukryć ślady pobicia. Możesz wtedy uznać, że nie chce pomocy albo że akceptuje taką sytuację.

To nieprawda!!!!!!!

Pamiętaj, że ofiara przemocy w rodzinie:

Boi się:

- ◆ o swoje życie i zdrowie;
- ◆ tego, że nawet jeśli zawiadomi o przestępstwie policję, prokuraturę to i tak nikt nie będzie chciał zeznawać, że widział, słyszał jak ona doznaje przemocy;

Nie wierzy:

- ◆ że ktoś chce i może jej pomóc,
- ◆ że ma prawo prosić o pomoc,
- ◆ że coś się zmieni;

Wstydzi się:

- ◆ bo bierze na siebie całą odpowiedzialność za to co się dzieje w jej domu.

TY MOŻESZ POMÓC !!

Nie musisz robić tego, co policja, prokurator, psycholog, lekarz.

Ważne jest przede wszystkim to, żebyś:

- ✓ wysłuchał osoby, która doznaje przemocy,
- ✓ uwierzył w to, co mówi,
- ✓ zapewnił ją o tym, że ma prawo szukać pomocy,
- ✓ zawiadomił osoby, które zajmują się udzielaniem pomocy w sytuacjach kryzysowych, czyli:

*** Niebieską Linie:
(0-22) 668-70-00**

Poradnia działa w dni powszednie w godzinach 14.00 - 22.00;

Dyżur prawny w ramach poradni odbywa się w piątki w godz.: 18.00 - 22.00.

Tam uzyskasz informacje o tym jak znaleźć miejsce, które pomaga ofiarom przemocy w rodzinie na danym terenie i w jaki sposób zawiadomić o tej sytuacji.

- * Ośrodek Pomocy Społecznej - znajduje się w każdej gminie,
- * Policja - wystarczy wykręcić 997,
- * Prokuratura.

Na świecie wciąż jeszcze zdarza się wiele zła - miej odwagę stanąć w obronie krzywdzonych!